

FILIP TAMÁS

Esti mese

*Több mint sötét, de még nem éjszaka.
Unatkozó sárkány indul keresni izgalmakat.*

*Végtelen lehetőségekből csak kiskanállal
merhetek, de a köleves ízét pár cseppből*

*megismerem. S ez már a magam univerzuma,
ahol a fénynél sebesebben jutok el A-ból B-be.*

*Ahol évszázadok alatt összefőnek a zöldségek,
a hús, a fűszerek. Íjászok lapulnak a zugokban,*

*s éjjel-nappal őrzik a megfeszített ostromgépeket.
Amíg az apák háborúznak, az anyák mesélnek.*

Kagylók, levelek, dallamok

*Vándorolnak feléd a dolgok és a lények,
pedig felfedezőúton vagy mindig.
Megtalálnának, ha megállnál,
de nem állsz meg, hogy te érd
utol egyszerre mindet egy váratlan
pillanatban, töprengő erdők alján,
és kuporgó városokban, végleg
szétszórva magad a kimondhatatlan
ország egymást ölelő békétlen tájaira.*

Portré

*Egy szótag csupán,
vagy még annyi sem,
írásjel, mely szöveg
nélkül, önmagában áll.
Meztelen télbe fűródó
fűtetlen vonat magányos
utasa, ki azt hiszi,
vezeklőinget visel,
pedig, mint kígyó
levedlett bőre,
áttetszőn dereng, és
önmagának fáj.*